

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Németh Antónia Anna Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a Kugler Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a Dr. Dudás Anita Ügyvédi Iroda által képviselt felperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Pest Megyei Bíróság 2011. szeptember 29. napján kelt 1.G.40.155/2010/22. számú ítélete ellen az alperes részéről 23. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperes tőketartozását 862.330 (nyolcszázhatvankettőezer-háromszázharminc) forintba leszállítja, mellőzi az alperes felperes és felperesi beavatkozó javára történő perköltség fizetésre kötelező rendelkezését, ezt meghaladóan a keresetet elutasítja és kötelezi a felperest 250.000 (kettőszázötvenezer) forint, a felperesi beavatkozót 299.840 (kettőszázkilencvenkilencezer-nyolcszáznegyven) forint elsőfokú perköltség alperes javára történő 15 napon belüli megfizetésére.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 107.330 (százhetezer-háromszázharminc) forint másodfokú perköltséget; valamint kötelezi a felperest 255.060 (kettőszázötvenötezer-hatvan) forint, az alperest 52.240 (ötvenkettőezer-kettőszáznegyven) forint le nem rótt jogorvoslati illeték Magyar Állam javára külön felhívásra történő megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2008 nyarán ...ban építőipari kivitelezést folytató felperesi beavatkozó részéről felmerült, hogy a munka végeztével a ... típusú cölöpöző gépet (továbbiakban: perbeli munkagép) ...re kell szállítani; ezen fuvarfeladat teljesítése érdekében a felperest, utóbbi az alperest kereste meg.

A felperesi beavatkozó 2008. július 4-én vállalkozási szerződést írt alá ...ban történő munkavégzésre 2008. július 10-i munkakezdéssel, így a perbeli munkagép ...ból közvetlenül ...ba történő szállítása vált szükségessé, melyet a felperestől megrendelt.

A felperes 2008. július 4-én a perbeli munkagép ...-... viszonylatában történő fuvarozását rendelte meg az alperestől 2008. július 8-i fel- és 2008. július 10-i lerakással, 14.000 euró + ÁFA fuvardíj ellenében.

Az alperes a perbeli munkagép adatait tartalmazó rajz ismeretében 2008. július 8-án a felrakó helyen kiállt, majd a berakodást követően elindult és rövid haladást követően egy autópálya melletti pihenőhelyen megállt, mert úgy ítélte meg, hogy platón mutatkozó, az úttestet legközelebb 4 cm-re megközelítő behajlás okán a továbbhaladás nem biztonságos. Erről a felperest értesítette, jelezve, hogy megkísérelti a hiba okának elhárítását, mely nem vezetett eredményre, ezt 2008. július 14. napján kelt levelében közölte.

A fuvarozás akadályáról felperestől értesült felperesi beavatkozó 2008. július 14-én elrendelte, hogy a nagyfokú késés miatt a perbeli munkagépet ... helyett ...re kell szállítani, továbbá - a kiesés megoldására - megrendelte ...tól 1 db R-625-ös cölöpfúró berendezés és tartozékai ...-... viszonylatában történő fuvarozását 15.000 euró + ÁFA fuvardíj ellenében azzal, hogy a tartozékokat 2008. július 15-én, a cölöpfúrót 2008. július 16-án kell felrakodni és a lerakodás a felrakodást követő másnapra esik. A megrendelés kiterjedt arra is, hogy a perbeli munkagép előzetesen ...ba kiszállított alkatrészeit visszafuvarban ...re kell szállítani.

... a fuvarfeladat teljesítését követően, 2008. július 17-én 2008. augusztus 1-jei esedékességgel állított ki 15.000 euró + ÁFA (4.160.880 forint) fuvardíjról számlát a felperesi beavatkozó felé.

A perbeli munkagép ...ból ...re történő fuvarozását a felperes végezte 4.140.270 forint fuvardíj ellenében, melyről 2008. augusztus 18-i esedékességgel állított ki 1587/2008. sorszámon számlát a felperesi beavatkozó felé.

A felperesi beavatkozó 2008. augusztus 6-án a perbeli munkagép meghíúsult szállításával összefüggésben felmerült 10.705.300 forint kárigényt jelentett be a felperes felé.

A felperes és a felperesi beavatkozó 2008. december 17-én a perbeli munkagép meghíúsult fuvarozásából adódó károk rendezésére megállapodást kötött, melyben

a felperes 6.380.964 forint megfizetését vállalta, mely kártérítés összege - az okirat szerint - a ... sorszámu felperesi számlában szereplő 4.140.270 forint fuvardíjjal, a ...i építési helyszínre fuvarozott cölöpfúró gép fuvardíjának felével, bruttó 1.750.000 forinttal és további 490.694 forinttal egyezett. Megállapodtak továbbá, hogy a kártérítés teljesítése beszámítással történik; 5.121.658 forint erejéig a már kiállított felperesi számlák, 1.259.306 forint erejéig a jövőben kiállítandó felperesi számlák szerinti követelések kerülnek a felperesi beavatkozó részéről beszámításra.

A fenti megállapodásra hivatkozással a felperes 2009. január 29-én 6.380.964 forint kártérítés megfizetésére szólította fel az alperest, eredménytelenül, ezért 2009. május 18-án fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő, mely az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperesi beavatkozó által támogatott felperes 6.380.964 forint és annak 2009. március 8-tól a kifizetésig járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése és 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődlegesen a Ptk. 339. § (1) bekezdése, 318. § (1) bekezdése, 488. §-a, valamint a Ptk. 500. § (2) bekezdése alapján, másodlagosan az 1971. évi 3. sz. tvr. 29. cikke alapján. A keresetében arra hivatkozott, hogy a perbeli nehéz munkagépek fuvarozására alkalomszerűen vállalkozó alperes a közöttük létrejött fuvarszerződést teljesíteni tartozott, az azonban megghiúsult, figyelemmel arra, hogy az általa kiállított jármű a fuvarfeladatra alkalmatlan volt; álláspontja szerint az alperes nem vette figyelembe a perbeli munkagép előzetesen közölt, rajzon is feltüntetett műszaki paramétereit, a rakomány összsúlyát, így nem megfelelő teherbírású eszközt biztosított. Súlyos gondatlansága megállapítására alapot ad, hogy a felperesnek napokig nem adott megfelelő tájékoztatást, ugyanis félrevezetően a jármű javításának szükségességét állította, majd a helyszíni össztömeg mérése alapján közölte, hogy a fuvarfeladatot nem tudja elvégezni, ezzel azonban 4-5 napos késedelmet okozott a helyettesítő fuvar megszervezése, a károk enyhítése vonatkozásában.

Előadta, hogy a perbeli fuvarfeladat elvégzését a felperesi beavatkozó megrendelésre vállalta, ebben az alperes alvállalkozóként működött volna közre, teljesítésének elmaradása okán maga sem tudott szerződészerűen teljesíteni, így kénytelen volt a felperesi beavatkozó felé helytállni a 2007. december 17-i megállapodásban foglaltaknak megfelelően. A megállapodásban rögzített 1.259.306 forint beszámítással történő kifizetésére még nem kerülhetett sor, mert az egyezségkötés óta nem kapott olyan megrendelést, amelyből származó követelésébe a felperesi beavatkozó követelése beszámítható lett volna.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az előterjesztett kárigény nem áll összhangban a CMR 23. cikk (5) bekezdésében és 27. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, ugyanis a kárösszeg nem haladhatja meg a fuvardíj összegét, illetőleg a kamat mértéke az 5 %-ot.

Álláspontja szerint a követelés alátámasztására a felperes és a felperesi beavatkozó közötti megállapodás nem alkalmas; egyfelől a kárigényt aggályossá teszi, hogy a felperes és a felperesi beavatkozó együttesen lépnek fel perben vele szemben, másrészt a megállapodásban vállalt kártérítés összegének egyes elemei

indokolatlanok. A 4.140.270 forint fuvardíj a fuvarfeladat teljesítésének megghiúsulása okán értelemszerűen nem jár az alperesnek, azt nem is számlázta a felperes felé, a helyettesítő eszköz fuvardíjának fele sem érvényesíthető kárként, mert a fuvarozás díja mindenképpen felmerült volna, a 490.694 forintos kárelemet pedig sem a felperes, sem a felperesi beavatkozó nem részletezte és nem bizonyította; a kártérítés jogszabályi feltételei hiányában a kereset elutasítása indokolt.

Az elsőfokú bíróság 2011. szeptember 29. napján kelt 1.G.40.155/2010/22. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 5.121.658 forintot, és annak 2009. március 8. napjától a kifizetés napáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű kamatát, valamint 626.420 forint perköltséget; az ezt meghaladó keresetet elutasította; kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesi beavatkozónak 626.420 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperesnek ...ból ...ba kellett szállítania a perbeli munkagépet, erre a szerződéskötést követően bekövetkezett okból nem került sor, ez a felek közötti szerződés lehetetlenülését eredményezte, melyre vonatkozóan a CMR nem tartalmaz rendelkezést, ugyanígy nem alkalmazható a Ptk. 500. § (1) bekezdése sem, mely a késedelmes fuvarozás jogkövetkezményét szabályozza.

Az elsőfokú bíróság kifejtette; a teljesítés az alperes érdekkörében felmerülő okból nem következett be, így a felperes a Ptk. 312. § (2) bekezdése szerint a teljesítés elmaradása miatt kártérítést jogosult követelni a Ptk. 318. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti jogszabályi feltételek teljesülése esetén, a kártérítés mértékére a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése irányadó.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes vagyonában azáltal értékcsökkenés következett be, hogy részére a felperesi beavatkozó mindösszesen 5.121.658 forint követelésről kiállított számláját nem egyenlítette ki, a fennmaradó 1.259.306 forint tényleges kárként nem értékelhető, mert az még a felperesi beavatkozó részére megtérítésre nem került.

Vizsgálta az elsőfokú bíróság a bekövetkezett kár és az alperesi magatartás közötti okozati összefüggést; e körben megállapította, a felperesi vagyonban bekövetkezett értékcsökkenés oka az, hogy a felperesi beavatkozó a felperessel szemben kárigényt érvényesített, így vizsgálta azt is, hogy a beavatkozót ért kár mennyiben áll okozati összefüggésben az alperes mulasztásával. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi teljesítés elmaradásával okozati összefüggésben a felperesi beavatkozót 9.021.826 forint kár érte, mely áll a ... 4.160.880 forintos megbízási díjából, ezen fuvarozáshoz kapcsolódó 135.740 forint szállítmánybiztosítási díjból, valamint 584.936 forint bérköltségből, továbbá a perbeli munkagép ...ból (helyesen ...ból) ...re történő szállítása 4.140.270 forintos díjából.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, a felperesi beavatkozó az általa csatolt vállalkozási szerződésben foglaltakkal igazolta, hogy határidőben a tevékenységét a perbeli munkagép hiánya okán nem tudta megkezdeni, életszerűnek minősült az a döntése, hogy a kivitelezés helyére egy másik cölöpfúró gép szállítását szervezte meg, illetőleg igazoltnak fogadta el azt is, hogy a felperesi beavatkozó munkavállalói a

helyettesítő gép megérkezéséig nem tudtak munkát végezni 2008. július 10-től 16-ig, mely időszakra kifizetett munkabér kárként jelentkezett. Ugyancsak az alperesi magatartással áll okozati összefüggésben, hogy a ...ban maradt perbeli munkagépet ...re haza kellett fuvarozni, ugyanakkor a gép bérleti díjra, mint elmaradt bevételre vonatkozó igényt nem találta alaposnak, mert erre vonatkozó bizonyíték nem állt rendelkezésre.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperesi beavatkozó kára a 2007. december 17-i megállapodás alapján nagyobb részben megtérítésre került, minderre figyelemmel a Ptk. 312. § (2) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperesi vagyonban bekövetkezett összesen 5.121.658 forint megfizetésére, késedelmi kamattal terhelten.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyen annak megváltoztatását, felperes keresete teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek közötti fuvarszerződés teljesítése az alperes érdekkörében felmerült lehetetlenülés miatt maradt el, így kárfelelősség terheli, a kártérítés mértéke vonatkozásában hozott döntése azonban téves. Az elsőfokú bíróság a felperes és a felperesi beavatkozó közötti egyezségi megállapodás szerinti kártérítési összeget tekintette kiinduló pontnak, azonban tévesen figyelmen kívül hagyta, hogy az három költségelemet tartalmaz; a ...-... viszonylatban keletkezett fuvardíjat, a ...i építési helyszínre rendelt helyettesítő munkagép fuvardíjának a felét, valamint egy nem részletezett 490.694 forintos tételt. Tekintettel arra, hogy az alperest a perbeli munkagép ...ba történő fuvarozása terhelte, így bármilyen kártérítési igényt kizárólag erre a körülményre lehet alapítani. Álláspontja szerint az alperesi teljesítés elmaradásával összefüggésbe egyetlen kárelem vonható, a ... által felszámított fuvardíj, melynek 15.000 euró + ÁFA összege csökkentendő az alperes részére meg nem fizetett 14.500 euró + ÁFA összegű fuvardíj mértékével, így az alperes érdekkörében felmerült lehetetlenülés következményeként 500 euró + ÁFA kár keletkezett volna, amennyiben ezen kárt a felperesi beavatkozó a felperessel szemben érvényesíti. Az egyezségi megállapodás azonban irreleváns körülményeket és költségeket tartalmaz, így nincs jelentősége annak, hogy a ...ban rekedt perbeli munkagépet milyen költséggel és hová szállították. A megállapodásban szereplő második költségelem nem beazonosítható akként, hogy az egyértelműen a ...-... közötti fuvarozás díjára vonatkozna, illetőleg aggályos annak számítása, mert a ... által vállalt fuvar díja bruttó 18.000 eurót, akkori árfolyamon 4.160.880 forintot tett ki, melynek 50 %-a nem egyezik az okiratban feltüntetett bruttó 1.750.000 forinttal.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Az elsőfokú eljárás során előadott tényállás változatlan megisméltése mellett - sérelmezve a helyettesítő gép szétszerelési költségei, valamint a perbeli munkagép hasznosításának elmaradásából eredő bevételkiesés elsőfokú bíróság általi figyelmen kívül hagyását - a fellebbezés alaptalanságára hivatkozott. Álláspontja szerint az egyezségi megállapodás 3. pontját az alperes tévesen értelmezte, ugyanis az okiratban megnevezett 6.380.964 forint kárösszeg nem az ott nevesített jogcímen keletkezett beavatkozó kárt tartalmazza, a felek

mindössze annyit rögzítettek, hogy az elfogadott kár a 3. pontban felsorolt összegekkel egyező. Az előzményi iratokkal igazolt, hogy a felperesi beavatkozónál a fuvarfeladat lehetetlenüléséből eredően több mint 10 millió forint összegű kár keletkezett, mely a ...-...-... fuvardíja, a szállítmány biztosítási díja, a ...i daruzás, felrakodás költsége, a munkavállalók kényszerű állásidejére fizetett bérköltség, valamint 19 napra kieső gépbérleti díj. Kétségtelen, hogy a ...-... fuvar nincs közvetlen okozati összefüggésben a lehetetlenüléssel, azonban a kinn rekedt gépet valahová tovább kellett szállítani, ezen költség nyilván akkor is felmerül, ha a lehetetlenülés nem történik meg, mert akkor azt ...ba leszállítják. A helyettesítő gép kiszállítása elszámolásra került, ezért duplán fuvardíj nem lehet kár, ez azonban irreleváns, mert a felperes javára megítélt kárösszeg ezen összeg nélkül is olyan nagyságú, amely kevesebb, mint a beavatkozónál ezen összeg nélkül számolt kár. A felperes fenntartotta azon jogi álláspontját, hogy a felperes az egyezségi megállapodás megkötésével magát és az alperest is további károsodástól óvta meg, magatartása a Ptk. 340. § (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban állt, és a felperesi beavatkozóval fennálló tartós jogviszonyából fakadó, üzletfelektől elvárható együttműködési kötelezettségnek is megfelelt.

A felperesi beavatkozó - csatlakozva a felpereshez - az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során az elsőfokú bíróság ítéletének felperes keresetét részben elutasító rendelkezését nem bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a határozat e körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése értelmébe jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a fellebbezéssel érintett körben a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, az abból levont jogi következtetése azonban csupán részben helytálló, döntése részben, az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az alperes a fellebbezésében nem tette vitássá, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli munkagép ...-... viszonylatában történő fuvarozása elmaradását alperesi érdekkörbe eső okra vezette vissza, és erre alapítottn - a Ptk. 312. § (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazva - kárfelelőssége jogalapja fennálltát állapította meg; az alperes marasztalása összegét sérelmezte, hivatkozva a 2008. december 17-i megállapodásban foglaltakra.

A felperes a keresetéből kitűnően a kárigényét arra alapította, hogy az alperes mint alfuvarozó szerződésszegése okán felperesi beavatkozót ért kárt a 2008. december 17-i megállapodás szerint 6.380.964 forint erejéig megtéríteni vállalta a felperesi beavatkozóval fennálló fuvarozási szerződése alapján.

Tekintettel arra, hogy a felperes a felperesi beavatkozó felé történő kárfizetésre hivatkozva kívánta az őt emiatt ért kárt az alperesre hárítani, a felperesi helytállási kötelezettségvállalás mértéke vizsgálatának volt helye, figyelemmel arra, hogy kizárólag a felperesi beavatkozó részéről megalapozottan felszámítható kár bír jelentőséggel - önmagában a felperesi helytállás nem eredményezi alperes ahhoz igazodó kárfelelősségét -, ugyanis e körben van mód a kár jogszerű továbbhárítására; a fuvarozó - saját helytállása esetén - csak az indokolt megrendelői kárt háríthatja alappal a vele Ptk. 498. § (1) bekezdése szerinti jogviszonyban álló alfuvarozóra.

A felperesi helytállás alátámasztására csatolt 2008. december 17-i szerződésben foglaltak értelmezésére fellebbezésben kifejtett alperesi álláspontot a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta, az ugyanis nem felel meg a Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltaknak; a hivatkozott okirat 3. pontjának utolsó fordulata, 4.1. és 4.2. pontja technikai rendelkezést tartalmaz, arra vonatkozik, hogy a 6.380.964 forint kifizetése a 4.1. és 4.2. pontban részletezett beszámítás alkalmazásával és akként történik, hogy a felperesi beavatkozó nem fizeti ki a felperesnek a ...-... viszonylatában történő fuvarozásért járó fuvardíjat, a felperes megfizeti a helyettesítő gép fuvardíjának felét és további 490.694 forintot.

A megállapodás 3. pontja tehát nem értelmezhető akként, hogy annak utolsó fordulatában nevesített kártételekre vállalt volna a felperes helytállást, így a fellebbezésben előadottaktól eltérően nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperesi beavatkozót ért kár vizsgálatát ezekre nem korlátozta.

Csatlakozó fellebbezés hiányában az elsőfokú bíróság által el nem fogadott kártételek tekintetében felülbírálatnak nincs helye, így relevanciával nem bír az, hogy a felperes a fellebbezési ellenkérelmében sérelmezte a helyettesítő munkagép szétszerelése és felrakodása költsége, valamint a perbeli munkagép hasznosítása elmaradásával jelentkező veszteség figyelmen kívül hagyását; a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés alapján a 9.021.826 forintos felperesi beavatkozó kár megállapítását eredményező tételeket vizsgálhatta, így a bérköltséget, a helyettesítő munkagép ...-... viszonylatában történő fuvarozása költségét, az ahhoz kapcsolódó szállítmánybiztosítási költséget, valamint a perbeli munkagép ...-... viszonylatában történő hazaszállítása költségét.

A fenti tételek közül a Fővárosi Ítéltábla az 584.936 forint bérköltség vonatkozásában osztotta teljes körűen az elsőfokú bíróság álláspontját; helyesen állapította meg, hogy ezen összegszerűen is igazolt felperesi beavatkozó kiadás a perbeli munkagép 2008. július 10-ére tervezett ...ba szállítása elmaradásával közvetlen oksági kapcsolatban következett be, így felszámítása indokolt.

Helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság ésszerű intézkedésként felperesi beavatkozó részéről azt, hogy helyettesítő munkagépről gondoskodott; ugyanakkor megalapozott alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a helyettesítő munkagép ...-... viszonylatában történő fuvarozása költségének azon része számítható fel, amely meghaladja a perbeli munkagép ...-... viszonylatában történő fuvarozása költségét,

tekintve, hogy utóbbi alperes és ezen keresztül felperes szerződés szerű teljesítése esetén teljes egészében a felperesi beavatkozót terhelte volna.

A fellebbezésben hivatkozott fuvardíjak szerződés szerinti összege 14.000 euró + 20 % ÁFA, valamint 15.000 euró + 20 % ÁFA, ezek egybevetése 1.000 euró + 20 % ÁFA, azaz bruttó 1.200 euró különbözetet eredményez, mely a ... számlájában feltüntetett 231,160 forint/euró árfolyamon számolva 277.392 forint többletköltséget eredményez.

A fent kifejtettekkel azonos megítélés alá esik a szállítmány-biztosítási díj is, azaz a perbeli munkagép és a helyettesítő munkagép szállítmány-biztosítási díjának különbözete lenne jogszerűen felszámítható, ezen egybevetéshez szükséges adatok azonban nem álltak rendelkezésre, a peres felek közötti fuvarszerződés szerint a szállítmány-biztosítási díjat a fuvardíj nem tartalmazta, annak összege a per egyéb adataiból sem volt megállapítható.

Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját a perbeli munkagép hazaszállításának költsége továbbháríthatósága vonatkozásában sem; kétségtelen ugyanis, hogy a ...i munkavégzés befejeztével a felperesi beavatkozónak - akár a perbeli, akár a helyettesítő munkagéppel végezte volna a kivitelezést - a hazaszállításról saját költségén kellett volna gondoskodnia, ezért e körben is a ...-..., illetve ... (változatlan rendeltetési hely esetén) - ... viszonylatában történő hazaszállítás költségkülönbözete lenne jogszerűen felszámítható, melynek egybevetéshez szükséges peradatok nem álltak rendelkezésre.

Mindezért a Fővárosi Ítéltábla az 584.936 forintos bérköltség, valamint 277.392 forintos fuvardíjkülönbözet, mindösszesen (kerekítve) 862.330 forint kár erejéig találta megalapozottnak a felperesi beavatkozó javára történő kármegállapítást, felperes helytállását, ebből következően a felperes ezt meghaladó keresete nem megalapozott, az alperesre ezt meghaladó kártelepítés téves, marasztalása csak ezen összeg erejéig indokolt.

Mindezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, annak fellebbezett részét - a megváltozott pernyertességi arányra tekintettel az elsőfokú perköltség viselésére is kiterjedően - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperes tőketartozását 862.330 forintra leszállította, felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Tekintettel arra, hogy a felperes 6.380.964 forint megtérítésére támasztott igényt, és 862.330 forint követelés tekintetében lett pernyertes, a felperes és a felperesi beavatkozó elsőfokú pernyertessége 13 %-os, az alperesé 87 %-os. Ebből következően a felperes az általa lerótt 382.900 forint kereseti illetékből 49.777 forintra, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján bruttó 405.190 forintban megállapított jogi képviselési munkadíjból a felperes és a felperesi beavatkozó fejenként 52.675 forintra, az alperes 352.515 forintra támaszthat igényt; ítéleti beszámítási alkalmazásával a felperes 250.000 forint, a felperesi beavatkozó 299.840 forint elsőfokú perköltséget tartozik az alperesnek megfizetni.

Az alperes fellebbezése az 5.121.685 forint pertárgyérték alapulvételével 862.330 forint erejéig vezetett eredményre, így a másodfokú pernyertessége 83 %-os, a felperesé 17 %-os; a felperesi beavatkozó felperes fellebbezési ellenkérelméhez történő csatlakozására korlátozódó jogorvoslati jelenléte a Pp. 83. § (1) bekezdésének második fordulata alkalmazásával alperesi költségdöbplet megállapítására nem adott alapot, így őt a másodfokú perköltség viselése tekintetében a Fővárosi Ítéltábla nem vette figyelembe.

A fenti pervesztességi-pernyertességi arány alapulvételével az alperes a pertárgyértékhez igazodó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával bruttó 162.610 forintban megállapított jogi képviselési munkadíjból 134.970 forintra, a felperes 27.640 forintra támaszthat igényt, mely ítéleti beszámítás alkalmazásával az alperes javára eredményezett 107.330 forint másodfokú perköltségfizetési kötelezettséget a felperes terhére, a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 307.300 forint jogorvoslati illetékből a felperes 255.060 forintot, az alperes 52.240 forintot tartozik a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

..., 2012. május 15.

Levek Istvánné dr. s. k.,
mb. tanácselnök, előadó bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró

Dr. Csányi Terézia Katalin s. k.,
bíró